

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וישם ה' דבר בפי בלעם (במדבר כג. ה)

אמר ר' אלעזר בן פדת משום רבי חנינה, מפני מה ערך בלעם הרשע את דעתו לקלל את ישראל, כסבור שעל ידו יוצאין ממצרים ועל ידו תינתן תורה לישראל. וכיון שראה שיצאו על ידי משה, מיד היה עורך בלבו סדרין שלקללות לקלל את ישראל, ועליו אמר שלמה 'לאדם מערכי לב ומהי מענה לשון' (משלי טו. א), ודוד אומר 'רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום' (משלי יט. כא), זה בלעם הרשע שהיה עורך בלבו סדרים שלקללות והקב"ה אוטם את פיו והופכן לברכה, לכך נאמר 'וישם ה' דבר בפי בלעם'. אמר ר' אלכסנדר בלעם היה מקלל והקב"ה הופכן לברכה שנאמר 'ויהפך ה' אלדיך לך את הקללה לברכה' (דברים כג. ו). אמר ר' יוחנן כתיב 'מברך רעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תחשב לו' (משלי כז. יד), מי שהוא מברך רעהו בקול גדול נחשבת לו קללה, אלא זה בלעם הרשע אע"פ שהפך הקב"ה קללתו לברכה, נחשבת לו כאלו היא קללה, עכ"ל.

להבדיל אלף אלפי הבדלות בין הטמא לטהור, כל אחד מאתנו היה רוצה שהי' יתברך ישם את דברו בפיו. כמה היינו רגועים ושלוים אם היינו יודעים שכל דברינו הינם דברי ה' ללא ספיקות והתלבטויות. לא לחינם אנו הולכים שואלים ומתייעצים עם גדולי הדור, ורק אז אנו שקטים וסמוכים שדבר ה' בפיהם. מסתמא לכל אחד ואחד מאתנו יש סיפורים לרוב, שראה בעיניו שדבר ה' מדבר מפי רבו וע"כ נדבק הוא ברבו ובוהן כל מילה ומילה שרבו אומר.

לא פחות ילדינו ילדי החמד תשב"ר שלא הגיעו לכלל חיוב מצוות, אמרו עליהם חז"ל ששכינה מדברת מפיהם, וכמו שמובא בגמרא (בבא בתרא יב:) 'א"ר יוחנן, מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

ומעין זה מה שהעלה מרן הגר"י רצאבי שליט"א בספרו 'שנייה' (סימן קמ"ח ס"ו) ז"ל: ולומר לתינוק פסוק לי פסוקך, דהיינו לשאול אותו איזה פסוק למד, ולפי זה לעשות מעשה, מותר לסמוך אפילו בהחלט, שנחשב הדבר כעין נבואה קטנה. כמו שמצינו בגזירת המן הרשע כשנחתמו האיגרות להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, רץ מרדכי אחרי התינוקות ושאל לאחד מהם, פסוק לי פסוקך, אמר לו 'אל תירא מפחד פתאום' וגוי (משלי ג. כה), ואז שחק מרדכי ושמח שמחה גדולה על הבשורה הטובה שלא יפחד. וכן היו עושים חכמי התלמוד, כגון שאירע ברבי יוחנן שהיה בארץ ישראל, כשרצה לבקר את שמואל שהיה בבבל, אמר לתינוק פסוק לי פסוקך. השיב לו, 'ושמואל מתי' וגוי' (שמואל א-ב. כח. ו). ונמנע מללכת וכי, עכ"ל.

כ"ז העלינו בשביל שני דברים. האחד, כאשר יודע האדם מעלת פיהן של תשב"ר, ממילא נזהר לשמרן יותר לשמור על פיהן שידברו רק דברי קדושה. והשני, שנשתמש עם מעלה זו להנך ילדינו לשמור על קדושת הפה וכדלקמן.

עלינו כהורים וכמחנכים לשוחח הרבה עם ילדינו, על מעלתם הגדולה ובפרט על פיהם הקדוש. וכמו שמובא בגמרא (שבת קט"ג) אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (דברי הימים א טו. כב) 'אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו?' אל תגעו במשיחי, אלו תינוקות של בית רבן. ובנביאי אל תרעו, אלו ת"ח. אמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה, אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן. א"ל רב פפא לאביי ידידי ודידך מאי [פירוש: ומה עם תורתך ותורתך]? א"ל, אינו דומה הבל שיש בו חטא להבל שאין בו חטא. ואמר ריש לקיש משום ר"י נשיאה, אין מבטלין תינוקות של בית רבן אפי' לבנין בית המקדש. ואמר ר"ל לר"י נשיאה, כך מקובלני מאבותי, ואמרי לה, מאבותיך. כל עיר שאין בה תינוקות של בית רבן מחריבין אותה רבינא אמר מחרימין אותה, ע"כ. ולספר להם סיפורים על הצלתם של ישראל בזכות התשב"ר כמובא לרוב בספרי חז"ל וכן מסיפורי הדורות, ובמיוחד מעשים כאלו אירעו בתימן בעת עצירת גשמים כידוע, ואכמ"ל סיפורים. וממילא הילד ידע להעריך פיו ויזהר לשמור על פה קדוש.

כמו"כ יש להפשיט ולהמשיל לילד את ענין קדושת הפה. כגון: לשאלו, אדם שיגיש למלך מתנה יפה יהלום יקר מזהב ומפנינים, אך היא תהיה עטופה בתוך נייר מעופש ומלוכלך, הירצה המלך מתנתו או יענישהו על זאת?? פשוט שיענישהו. כן הדבר הזה. פיד קדוש עד מאוד ותורתך ותפלותיך עולות על כולנה, אך מה זה שווה להגישם למלך כאשר הן מעוטפות במילים לא נקיות שיוצאות מפיד וכי.

ושמעתי עצה יעוצה מפי חד מן חבריא, כיצד לשרש לילד שבי"מ מורגל לדבר מילים לא נקיות. ראשית יש לשוחח עמו כדאמרן, ולבסוף לומר לו שמענתה הוא יכונה 'הפה הקדוש', כלומר שהוא שר קדושת הפה הזהיר ולשמור האחרים על נקיות הפה. וממילא נרויח כפליים, האחד שתחושת העצמי שלו עלתה, וממילא גם המחוייבות שלו לשמור על פיו שלו גדלה ויתבייש להוציא מילים לא נקיות מפיו. ובד בבד גם לומר לו להתפלל לבורא עולם שיעזרהו ויסייעו לשמור על קדושת פיו. ופשוט שגם עלינו להתפלל ליוצרינו על זאת.

תלמידי חז"ת, הצוות החינוכי, החזקתה והחזורים, מקבילים בברכה את נשיא המוסדות מרן הגאון הגדול
רבי יצחק רצאבי שליט"א
אשר בא לשבות בעירנו אלעד ת"י. יאריך ז' ימיו בשוג ושנתו בניעימים, וירבה גבולו בתלמידים, אצ"ר

תפארת בנים

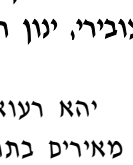
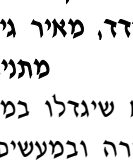
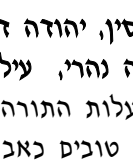
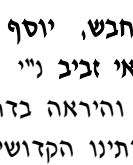
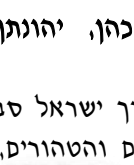
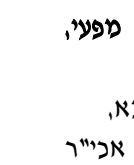
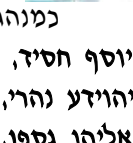
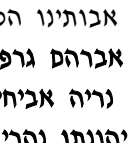
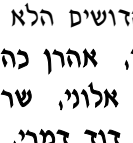
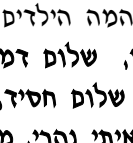
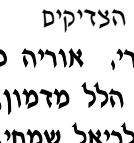
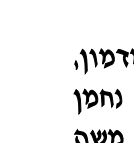
פתרונות לפרשת 'חקת'
אחודה חידה! ל"ה תיבות המתחלקות
לארבעה פסוקים והן עליית שישי בפרשה.
הזוכה בהגרלה: שמעון אהרון.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אזרח חידה!
שונאים זה את זה
אך דואגים זה לזה
ומתפרדים זה מזה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5
עלו לקרוא בס"ת שישי

כמנהג אבותינו הקדושים הלא המה הילדים הצדיקים
יוסף חסיד, אברהם גרפי, אהרון כהן, שלום דמרי, אוריה מדמון,
יהודע נהרי, נריה אביחי אלוני, שר שלום חסיד, הלל מדמון, נחמן
אליהו גספן, יהונתן נהרי, דוד דמרי, איתי נהרי, מלכיאל שמחי, משה
צובירי, ינון חזד, מאיר גיסין, יהודה חבש, יוסף כהן, יהונתן מפעי,
מתניה נהרי, עילאי זביב נ"י

יהא רעוא שיגדלו במעלות התורה והיראה בדרך ישראל סבא,
מאירים בתורה ובמעשים טובים כאבותינו הקדושים והטהורים, אכ"ר

לרפואה
ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן
שלום צוברי מתוך
אריכות ימים ושנים

לרפואה ובריאות איתנה יוסף בן משה מתוך אריכות ימים ושנים

פניני הלכה

מנהגינו שבכל פעם שמתעטף בטליתו או מניח תפילין מברך עליהן שוב גם כאשר הסירם על דעת ללובשם

גמרא (סוכה מו.): תניא. תפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן דברי רבי, וחכמים אומרים אינו מברך אלא שחרית בלבד. איתאמר, אביי אמר
הלכתא כרבי, ורבא אמר הלכתא כרבנן. אמר רב מרי ברה דבת שמואל, חזינא ליה לרבא דלא עביד כשמעתייה אלא מקדים וקאי ועייל
לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך, וכי אצטריך זימנא אחרינא עייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך. אמר
מר זוטרא, חזינא ליה לרב פפי דכל אימת דמנח תפילין מברך, ע"כ.
והעלו כ"ז הר"ף והרא"ש בחיבוריהם.

עוד איתא בגמרא (מנחות מג.): רב יהודה רמי תכילתא לפרזומא דאינשי ביתיה ומברך כל צפרא להתעטף בציצית. מדרמי, קסבר מצות עשה
שלא הזמן גרמא הוא, אמאי מברך כל צפרא וצפרא? כרבי, דתניא, תפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן דברי רבי. אי הכי, כל שעתא נמי?
רב יהודה אינשי צניעא הוה ולא שרי ליה לגלימיה כוליה יומא. ומאי שנא מצפרא? כי משני מכסות לילה לכסות יום, ע"כ.
ופסק הרמב"ם (ה"ל תפילין פ"ד ה"ז) תפילין כל זמן שמניחן מברך עליהן ואלו הן ה' פסוקים ביום, ע"כ.

וכתב הרב ב"י (סי' ח' ס"ד וסי' כ"ה ס"ב) דהטור הסתפק אם צריך לחזור ולברך על הציצית (ותפילין) כאשר הסירם על דעת ללובשם, אך אני
(הב"י) איני יודע מה עלה על דעתו להסתפק בכך, דהא בהדיא אמרינן בפרק לולב וענבה (סוכה שם) דרבא הוה מקדים וקאי ועייל בית הכסא
ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך, וכי אצטריך זמנא אחריתי עייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך. ומשמע ודאי שהיה
מניח תפילין כל היום, וכשמסיר אותם כדי להכנס לבית הכסא ודאי היה על דעת לחזור להניחם מיד כשיצא, ואפילו הכי היה מברך, וה"ה
לציצית. וכן כתוב בשבלי הלקט (ענין תפילה ס"ה ה', ג' ע"א) וז"ל ציצית אף על גב דלא שכחן דמיתסר בהיסח הדעת מברך עליה כל זמן
שמתעטף כדמשמע פרק התכלת (מנחות מ"ג ע"א) מעובדא דרי יהודה, עכ"ל. על כן פסק מרן בש"ע (שם) שאם פגש טליתו או תפיליו אפילו
היה דעתו לחזור ולהתעטף בו או להניחם מיד, צריך לברך קצתו וקצתו ויתעטף בו או כשיניחם.

ובשו"ת עולת יצחק (ח"ב סי' ח') הוראה שכן פסק מהר"י, וכן דעת מהר"ם בעל שתילי זיתים שהשמיט הגהת הרמ"א שחלק על הש"ע שם.
ומה שהעלו האחרונים שאמרינן סב"ל כנגד מרן כבר כתב בשו"ת עולת יצחק (שם) וז"ל: דאף שגם מהר"י סובר דאמרינן סב"ל נגד מרן,
מכל מקום היכא דמרן גופיה ראה המחלוקת ובכל זאת הכריע לברך שאני, וכמו כן הוא בנדון דידן וע"ע להמאירי בברכות דף נג ד"ה
הנכנס וכבר הארכנו כיוצא בזה בבא"צ הלכות דברים הנהוגים בסעודה ס"ק ק"ו דף קע"ד יע"ש.
ועינינו עוד באורך בעולת יצחק שם ובמקורותיו בכל דין זה.

וכתב בש"ע"ה (לענין טלית ונראה שה"ה לענין תפילין, סי' ח' ס"ב) וז"ל: ומי שרוצה להחמיר לא יוציא הברכה בשפתיו רק יהרהרנה בלבו, עכ"ל. וטעם
הדבר יעויין במה שכתב בש"ע"ה סימן מ"ב ס"ט.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואה ובריאות איתנה
חיים בן שלמה
מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

כי לא נחש ביעקב (במדבר כג. כג)

גרסינן בנדרים דף ל"צ ע"א. אי"ר כל המנחש לו נחש שנאמר כי לא נחש ביעקב והא בלמ"ד אל"ף כתיב אלא משום מידה כנגד מידה, ע"כ.

וקשה, דבסוטה דף ל"א ע"א אמרינן על ההיא דתנן, בו ביום דרש ר"י בן הורקנוס לא עבד איוב את הקב"ה אלא מאהבה יהוה יקטלני לו איחלי, ועדיין הדבר שקול, לו אני מצפה או איני מצפה? ת"ל, יעד אגוע לא אסור תומתי ממני מלמד שמאהבה עשה. ופריך בש"ס, ולחזי האי לא אי בלמ"ד אל"ף כתיב לא הוא, אי בלמ"ד וי"ו כתיב לו הוא. וכל היכא דכתיב בלמ"ד אל"ף לא הוא, אלא מעתה יבכל צרתם לא צר' דכתיב בלמ"ד אל"ף הי"נ דלא הוא. וכ"ת הי"נ, והכתיב יומלאך פניו הושיעם' אלא לאו משמע הכי ומשמע הכי, ע"כ. **נמצא** דאנפ"י דכתיב בלמ"ד אל"ף משמע נמי לו בוי"ו, וא"כ מאי מקשו התם בפשיטות והא בלמ"ד אל"ף כתיב?

ולעד"ן כיון דלא משמע הכי ומשמע הכי, צריך משמעות מקרא במאי מדבר אי בלמ"ד אל"ף אי בלמ"ד וי' דהיינו בקרא דהוה יקטלני לו איחל, אי לאו קרא דעד אגוע לא אסיר תומתי ממני, עדיין הדבר היה שקול. וכן בקרא דכל צרתם אי לאו קרא דומלאך פניו הושיעם היה הדבר שקול. אך בקרא דכי לא נחש, לית לן גילוי במאי מדבר, וא"כ איך אתה דורש דהאי לא נחש בלמ"ד וי"ו. ומתרץ הש"ס, אלא מידה כנגד מידה, ר"ל, משום מידה כנגד מידה אני דורש דהאי לא בלמ"ד וי' הוא.

(דברי שלום' למחרי"ר אברהם שלום שרעבי זצוק"ל)

בדרכיהם אתהלך...

כבשה בן שבעים זאבים (הלך ב')

האימאם הרגיע את המסכן ואמר לו שאין לו מה לדאוג, ושהתאסלותו לא תיכון, שהרי היא כתוצאה ממצוקה ולא ממשאלת לב טהורה. לאחר מכן הורה האימאם לעוזריו לקרוא לרב שלום מנצורה, וביקש ממנו לדאוג לנסיעת היהודי לעדן וכתב הוראה לתת לרב עשרה ריאל עבור היהודי. אחרי שיצא הרב עם היהודי, ההמון בחוץ שזעם על כך שטרפס ניצל מידיהם, התחיל להצליף ברב בשוטים מכל צד. הרב שכמעט התעלף ממכותיהם בקושי הצליח לצעוק לעזרה. שומרי האימאם חשו לעזרתו והכניסוהו חזרה לארמון. ראש השומרים סיפר לאימאם את אשר התחולל בחוץ זה עתה, ועל האשמה שההמון טפל על הרב שסייע למוסלמי לחזור להיות יהודי.

האימאם ביקש מהרב לצאת עם החיילים ולזהות את המכים. הרב יצא וזיהה את שלושת המכים העיקריים, החיילים תפטו אותם וחובילים לארמון האימאם. האימאם פנה אליהם בזעף ואמר: "תחת חלונני אתם מתנכלים ליהודי ומכים אותו כאשר הוא בביטחון האימאם, כלבים בני כלבים". האימאם לא נתן להם שהות לענות וקם, לקח שוט והצליף בהם עד

אשר לא יכלו לעמוד, ולאחר מכן הורה לחיילים לקחתם לבית הסוהר.

אחרי שהחיילים סחבו את השלושה, פנה האימאם לראש השומרים ואמר לו: "אמרתי לך לשים לב על היהודי, שחיילים יהיו אתו לאן שילך, שימרו על היהודי, היהודי הזה הוא של האימאם".

כשראה האימאם שהרב בקושי הולך ודמעות בעיניו, ניחם אותו ואמר: "מנצורה אל תפחד, האימאם לימינך, אני אשמור אותך, אני חברבי". בקושי הצליח הרב לסחוב את עצמו לחדרו של אמיר אלמפרזה, ראש השומרים, ושם שכב לנח. לאחר שהתאושש קם והלך לחדר שהקצו לו האימאם בדאר הצי"אייפה, ארמון האורחים.

למחרת הגיעה משאית עם קבוצת עולים בדרכם לעדן, ביקש הרב מנצורה מהנהג לקחת את היהודי עם הקבוצה. הנהג סירב, על אף הפצרות הרב ואזהרתו, שהדבר הוא על פי הוראת האימאם.

המשך בשבוע הבא אי"ה בל"ג

מהליכות אבותינו

מדיבורו של האדם ניכרין מעשיו

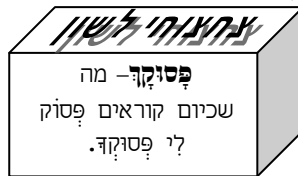
כתב בספר 'רבות ויובלות' (עמי מ"ז ז"ל): יש להבין מדוע האדם נקרא מדבר, הרי ייחודו ויתרונו של האדם על פני כל יצורי עולם, היא חכמתו ובינתו, והיה מן הראוי לכוננו חכם. יותר מזה, הרי כח הדבור משמש לכאורה רק אמצעי וכלי עזר שניתן באדם, ולעומת זה יש איברים ותכונות מיוחדות לבעלי חיים כדי לשמשם וכל מיני אינסטיקטים אשר אינם בבני אדם, אם כן למה נותנים חשיבות מיוחדת לדבור ולא לחכמה?

אלא יש להסביר שהחכמה של האדם מתחילה מהדבור, משיחתו של האדם יודעים אם חכם הוא או הולך בדרך החיות שחיינו נחשבים לחיי בהמה. כושר ויכולת הביטוי הם הם כלי החכמה והדעת שבאדם. הדבור מייחד ומרומם את האדם מעל כל שאר הברואים. וכמו שמובא בתרגום על הפסוק (בראשית ב. ז) יוהי האדם לנפש חיה לרוח ממלאי, היינו לרוח דבור. ואכן רש"י מבאר את הפסוק שם יופח באפיו נשמת חיים, אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה, אך זו של אדם חיה שבכולן, שנתוסף בו דעה ודבור.

רואים מזה שהרוח שבאדם זה הדבור שבו. הדבור זה מה שנתן באדם חכמה. בזה שהוא מדבר דברי תורה ולומד תורה. לימוד התורה בדבורו נתן לו את חכמתו, בזה שהאדם מצוה את בני ביתו והסובבים אותו, ומצוה עליהם את מצות ה' הוא קונה לו חכמה, ומזכה את הטובב אותו בעבודת ה' יתברך. **דבור זה דבר יקר כמטמונות זהב וכל מילה מיותרת יכולה להביא על האדם צרות ובעיות וכי, ע"כ.**

ולהמחיש זאת לחיים, נתבונן באבותינו אשר כל מילה היתה שקולה, וכל מענה פיהם היה מדוד. ובגליון בפרשה של השבוע שעבר, העלינו בפנינו ההלכה, שאבותינו היו מחלקים מתי אומרים צפרד טב, ומתי אומרים שלום עליכם וכי יעו"ש.

ולהבין זאת היטב נעלה את מה שסיפר אחד מבני החבורה. פעם אחת הלך להתפלל שחרית ביום חול בשעה שבע. בדרך פגש לאחד הזקנים, על כן אמר לו צפרד טב! הפטיר כנגדו הזקן, עוד לא התפללת?!

תפארת בנים

זכה בהגרלה במבצע "מרבנים שלום בעולם"

התלמידה היקרה ה"ה

יונה זחש נ"י

יהא רעוא

שיעלה מעלה מעלה

בדרך ארץ ומדות טובות

כהאבות והאמהות, אכ"ר

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי

ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי כיתות א-ב-ג יצאו לטיול שנתי לאשדוד לחוויה רטובה שייט בים הגדול אך לא בספינה גדולה אלא בספינה קטנה שממנה ראו קרוב את המים ואת יצורי הים ואף התרטבו ממי הים בעת הפלגתם עד כדי כך שהיו צריכים להחליף בגדיהם ומשם המשיכו לפארק אשדוד ים עם אופניהם וגלגליהם, כאשר לא פסחו מלהתפלל עוד קודם הטיול בקבר רבן גמליאל ביבנה יה"ר שטיול זה יהווה להם כח ותנופה לקראת סיום שנת הלימודים, אמן.

בתפילה בקבר רבן גמליאל

בים... ונוסים יבשים יוצאים רטובים

וביבשה... פארק אשדוד ים

חכמי תימן

הרב שלמה סנחני זצ"ל חי לפני למעלה ממאה שנה בכפר צייח אשר במחוז אנס שבמרכז תימן. היה תלמיד חכם ודרשן מעולה.

למד אצל הרב חיים קורח זצ"ל.

היה הרב של כפר צייח והיה בעל קבלה.

סיפורי מופת מסופרים אודותיו.

בשבועות האחרונות היתה פעילות רבה עם תלמידי הת"ת. אך מכיון שאין די מקום בגיליון יובאו אי"ה בלי"נ בשבועות הבעל"ט

התודה...

הברכה...

לאישי חיל רב הפעלים לתורה ולתעודה, לרומם את עדתנו הקדושה והטהורה, ללא ליאות וללא מתן שטר בצידה סגן רה"ע

ר' **רק צברי** הי"ז

אשר בשמעו שמדן נשיא המוסדות יבוא לשבות בעירנו פועל הוא לכלכל את הצריך למען כבוד מוריני.

יהא רעוא שזכות זו תעמוד לו ולזרעו זרעו אחריו עד סוף כל הדורות, אכ"י.

תשית לראשו עטרת פז נאחל למדן נשיא המוסדות הגאון הגדול

רבי **יצחק רצאבי** שליט"א

לרגל היכנס נכדו בנו של מרא דאתרא דק"ק פעולת צדיק אלעד

הרה"ג **משה רצאבי** שליט"א

עלם חמודות יניק וחכים **שמואל** נ"ו

לעול תורה ומצוות

שיזכו לראותו ממשיך דרך אבותיו גודל במעלות התורה ויראת ה' נסוכה על פניו ויהיה לגאון ולתפארת עם ישראל

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש. לארבע שבועות 150 ש. לשנה- הוראת קבע של 50 ש למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022